

Son Kaynakta Limit Düşüşü YOKSULLUĞU TETİKLER

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'nun (EPDK) Son Kaynak Tedarik Tarifesi'nin Düzenlenmesi Hakkında Tebliğ'de yeni bir değişikliğe giderek, konut aboneleri için yıllık tüketim limitini 5 bin kilovatsaatten (kWh) 3 bin kWh'a düşürmeye hazırlandığı yönündeki haberleri basından takip ediyoruz. Bu değişiklik, milyonlarca hanenin daha "son kaynak tedarikçisi" kapsamına girmesine neden olur. Yani milyonlarca konut ulusal fiyat tarifesinden çıkarak, enerji borsasındaki dalgalanmalara bağlı serbest piyasa fiyatlarına tabi olacaktır.

"Sınır Asgari Tüketime Dayanır"

Bu da doğrudan doğruya örtülü bir zam, başka bir ifadeyle enerji maliyetlerinin özel sektör lehine yeniden dağıtımı anlamına gelir. Bahsi geçen 3 bin kWh sınırı, aylık tüketimlerin eşit olarak gerçekleştiği varsayıldığında ortalama 250 kWh tüketime denk gelmektedir. Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) olarak hesaplamalarımızda, dört kişilik bir ailenin asgari yaşam standartları için aylık 230 kWh tüketeceğini varsaymaktayız.

Bu miktar, dört kişilik bir ailenin yalnızca aydınlatmada, buzdolabı, çamaşır, bulaşık makinesi, televizyon gibi temel elektrikli ev aletlerini kullandığında tüketilen enerjiyi yansıtmaktadır. Bu değer içinde elektrikle ısıtma veya soğutma tüketimi yer almamaktadır. Yazın klima kullanan veya kişin elektrikli soba kullanan haneler şu anda zaten 5 bin kWh sınırını da aşmaktadır. Bu değişiklik, söylenildiği gibi yalnızca elektrikli araçlarını da şarj eden yüksek tüketimli villa tipi haneleri değil, asgari yaşam standardı düzeyinde tüketimi olan aile konutlarını da tehdit edecektir. Bu gizli zam, "yüksek tüketimi hedef alan bir piyasa mekanizması" değil, en temel yaşam gereksinimlerini bile serbest piyasa koşullarına terk eden bir uygulamayı beraberinde getirmektedir.

"EPDK Neyi Düzenliyor"

"Son kaynak tedarik tarifesi", ilk olarak 2018 yılında yalnızca çok büyük sanayi tesislerini kapsayacak şekilde düzenlenmişti. Ancak yıllar içinde bu sınır sürekli aşağı çekildi. 2018'de 50 milyon kWh olarak ilan edilen sınır, 2020'de 7 milyon kWh'e, 2023'te 1 milyon kWh'e ve 2024 sonunda trajik biçimde 5 bin kWh'e düşürüldü. Şimdi ise 3 bin kWh'a düşürüleceği ifade ediliyor. Bu süreç, kademeli biçimde ulusal tarifenin ortadan kaldırılmasına, yani elektrik fiyatlarının tamamen piyasa mekanizmasına devredilmesine yol açacaktır. Böylece, Anayasa ve Enerji Piyasası Kanunu gereği kamu yararı gözetme ve fiyat istikrarı sağlama görevini yerine getirmesi gereken EPDK'nın düzenleyici işlevini kamu yararı yerine piyasa

aktörlerinin ilişkilerini düzenleme şeklinde icra ettiğini bir kere daha göstermiştir.

Diğer yandan EMO olarak, 27 Ekim 2024 tarihli "Son Kaynak Konutlara Kadar Düşemez!" başlıklı basın açıklamasında, konut abonelerinin son kaynak tarifesi kapsamına alınmasının kamu hizmeti anlayışıyla bağdaşmadığını açık biçimde ifade etmiştik. Aynı açıklamada, elektrik enerjisinin "piyasa malı değil, kamusal bir hizmet" olduğu vurgulanmış; serbest piyasa söyleminin yalnızca özel üreticilerin kârını büyüteceği uyarısı da yapmıştık. 2024 yılı sonunda sınırın 5 bin kWh'ya düşürülmesi üzerine uygulamayı "gizli zam" olarak nitelendirerek yargıya başvurmuştuk. Açtığımız davada, düzenlemenin kamu hizmeti ilkesine, tüketici haklarına ve fiyat istikrarı yükümlülüğüne aykırı olduğu belirtilmiştir. Henüz yargı süreci sonuçlanmadan aynı konuda yeni bir değişikliğin gündeme getirilmesi, idarenin adım adım vatandaşları piyasanın insafına bırakma yönündeki ajandasını tüm çıplaklığı ile gözler önüne sermiştir.

Bedeli Yurttaşın Yüklemeyin

Gizli zam içeren bu uygulamayı savunmak için ileri sürülen "rekabeti teşvik" ve "yüksek tüketim yapanları öz tedarike yönlendirme" gerekçeleri gerçeği yansıtmamaktadır. Son kaynak tarifesine geçecek aboneler, artık sabit kamu tarifesiyle değil, spot enerji borsasında oluşan Piyasa Takas Fiyatı (PTF), YEKDEM gibi döviz bazlı değişken bedeller ödeyecektir. Konut abonelerinin "tedarikçi seçme özgürlüğü" kağıt üzerinde kalmıştır; fiilen tüketiciler tek taraflı fiyat dayatması altındadır. Bu nedenle "rekabet" ifadeleri, yalnızca kâr aktarım mekanizmasını gizleyen bir söylemdir.

Ödeme gücü çeken, fatura korkusundan karanlıkta oturan hanelerin sayısının çığ gibi arttığı, sosyal yardım almadan yaşayamayan yurttaşların sayısının katlandığı bu dönemde, spekülasyon piyasası dalgalarının yükünü yurttaşın yüklemek açıkça kamu yararı taşımamaktadır. Enerji politikaları, kamusal üretim ve sosyal tarife ilkeleriyle yeniden düzenlenmelidir. Maliyetleri düşürmek için kamunun bir an önce alım ve fiyat garantileri içeren enerji ihaleleri yerine doğrudan yatırım yapması gerekir. Ekonomik krize karşı kalkınma perspektifiyle hazırlanan toplumcu bir enerji programına geçiş yapılmalıdır. Elektrik alanında üretimden dağıtıma kadar tüm süreçleri yönetecek dikey entegre bir kamu tekeli yeniden kurulmalıdır.

Elektrik Mühendisleri Odası
49. Dönem Yönetim Kurulu
7 Ekim 2025

Son Kaynak Tedarik Tarifesi Limiti 4 bin kWh'a Düşürüldü MİLYONLARCA HANEYE GİZLİ ZAM

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK), 1 Ocak 2026 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere Son Kaynak Tedarik Tarifesi'nin Düzenlenmesi Hakkında Tebliğ kapsamında limit değişikliğine gitti. Yapılan düzenlemeyle, konut aboneleri için yıllık elektrik tüketim limiti 5.000 kilovatsaatten (kWh) 4.000 kWh'a düşürüldü.

Bu değişiklikle birlikte, yıllık toplam tüketimi 4.000 kWh'ı, yani aylık ortalama 333 kWh düzeyini bulan konut aboneleri, 2026 yılı itibarıyla Son Kaynak Tedarik Tarifesi kapsamına alınacak. Daha net bir örnekle ifade etmek gerekirse; 30 günlük fatura okuma döneminde ortalama 333 kWh elektrik tüketen ve aylık 993 TL'yi aşan elektrik faturası ödeyen konut aboneleri, yeni düzenleme sonrasında 2026'da Son Kaynak Tedarik Tarifesi kapsamında değerlendirilecek.

Bu değişiklik, milyonlarca hanenin daha "son kaynak tedariki" kapsamına girmesine neden olacaktır. Yani milyonlarca konut, ulusal fiyat tarifesiyle çıkararak enerji borsasındaki dalgalanmalara bağlı serbest piyasa fiyatlarına tabi olacaktır. Geçtiğimiz yıl aylık fatura ortalaması bin TL fatura ödeyen konut aboneleri, piyasa şartları geçtiğimiz yıldaki gibi şekillenirse, önümüzdeki yıl aylık değişimle birlikte ortalama olarak yüzde 75 ile 99 arasında zamlı ödeme yapacaktır. Belirlenen yıllık 4.000 kWh sınırını aşan konut abonelerinin faturaları artık anlık olarak dalgalanan piyasa şartlarına göre belirlenecektir.

EPDK'nın son olarak açıkladığı 2024 yılı istatistiklerine göre, meskenlerde toplam 75 milyar 91 milyon kWh enerji tüketimi gerçekleşmiştir. TÜİK verilerine göre ise, 2024 yılında 26 milyon 599 bin 261 aile bulunmaktadır. Bir başka ifadeyle, meskenlerdeki 75 milyar 91 milyon kWh'lık enerji tüketimi bu 26 milyon 599 bin 261 aile tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu durumda, 2024 yılı itibarıyla aile başına ortalama yıllık elektrik tüketimi yaklaşık 2 bin 824 kWh düzeyinde şekillenmiştir. Limit değişikliğinin son iki yılda radikal biçimde düşürülmesi geniş halk kesimlerinin etkilenme ihtimalini gerçek bir tehlike haline getirmiştir.

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) olarak yaptığımız hesaplamalara göre, dört kişilik bir ailenin asgari yaşam standartlarını sürdürülebilmesi için aylık en az 230 kWh elektrik tüketmesi gerekmektedir. Bu miktar, yalnızca aydınlatma, buzdolabı, çamaşır ve bulaşık makineleri ile televizyon gibi temel ev aletlerinin kullanımına karşılık gelmektedir. Bu hesaba elektrikle ısınma veya soğutma dâhil değildir. Dolayısıyla, yazın klima ya da kışın elektrikli ısıtıcı kullanan haneler zaten mevcut 5.000 kWh sınırını aşmaktaydı. Yeni düzenlemeyle birlikte, yalnızca "yüksek tüketimli" villa tipi konutlar değil, asgari yaşam standardının biraz üzerinde enerji harcayan sıradan aileler de "Son

Kaynak Tedarik Tarifesi" kapsamına alınacaktır. Bu karar, varlıklı kesimlerin değil; temel yaşam gereksinimlerini karşılamaya çalışan milyonlarca ailenin serbest piyasa koşullarına terk edilmesi anlamına gelmektedir. Başka bir ifadeyle, bu değişiklik toplumsal refahı korumayı değil, enerji şirketlerinin kârını maksimize eden otomatik bir zam mekanizması kurmayı hedeflemektedir.

Halk Piyasa ile Baş Başa Bırakılıyor

"Son Kaynak Tedarik Tarifesi", ilk olarak 2018 yılında yalnızca çok büyük sanayi tesislerini kapsamak üzere yürürlüğe girmişti. Ancak bu sınır, her yeni düzenlemeyle birlikte adım adım aşağı çekilerek bugün konut abonelerinin büyük kısmını kapsayacak şekilde genişletildi. 2018'de 50 milyon kWh olan tüketim sınırı, 2020'de 7 milyon kWh'ye, 2023'te 1 milyon kWh'ye, 2024 sonunda ise trajik biçimde 5.000 kWh'ye indirildi. Son olarak, 2026 başı itibarıyla bu sınır 4.000 kWh'ye düşürüldü. Bu süreç, ulusal tarifenin kademeli biçimde ortadan kaldırılması ve temel bir kamu hizmeti ve insan hakkı olan elektrik alanının tamamen piyasa mekanizmasına devredilmesi anlamına gelmektedir.

Zam Otomatikleşti

Elektrik enerjisinin sıradan bir piyasa metası olmadığını, kamusal bir hizmet olduğunu bir kez daha vurgulayarak, yurttaşların taşınamayacak kadar büyük bir yükü sırtlamak zorunda kaldığına dikkat çekiyoruz. Spekülatif piyasa dalgalanmalarının otomatik olarak faturaya yansıdığı ve faturanın her ay büyüdüğü bir ortamda, hükümet sözcülerine "elektriğe zam yok" ifadelerini kullanma olanağı bile yaratan bu uygulamaya derhal son verilmelidir.

Ödeme gücünü çeken, fatura korkusundan karanlıkta oturan hanelerin sayısının çığ gibi arttığı; sosyal yardım almadan yaşayamayan yurttaşların sayısının katlandığı bu dönemde, enerji politikalarının sosyal tarife ilkeleriyle yeniden düzenlenmesi zorunludur. Piyasalaştırma politikalarının oluşturduğu maliyetleri düşürmek için kamunun bir an önce doğrudan yatırım yapması gerekir. Ekonomik krize karşı kalkınma perspektifiyle hazırlanan toplumcu bir enerji programına geçiş yapılmalıdır. Pahalı enerjinin enflasyon ve ekonomi üzerindeki yükünü düşürmek için üretimden dağıtıma kadar tüm süreçleri yönetecek dikey entegre bir kamu tekeli yeniden kurulmalıdır. Kamu kaynaklarının sonu belirsiz bir biçimde özel sektöre transfer edilmesinin aracı haline dönüşen EPDK kapatılarak, yerine kamulaştırma işlemlerini yürütecek bir Kamulaştırma İdaresi Başkanlığı kurulmalıdır.

Elektrik Mühendisleri Odası
49. Dönem Yönetim Kurulu
01 Kasım 2025

ONURLA 71 YIL

Elektrik Mühendisleri Odası, 26 Aralık 1954'te TMMOB'nin mücadele geleneğinin kurucusu ve taşıyıcısı olarak kök salmaya başladı ve bugün 71. yılını gururla kutluyor. 71 yıldır emekten, halktan, bilimden, teknikten yana duruşuyla mesleki demokratik bir kitle örgütü kimliğini koruyan Odamız, demokrasi, özgürlük, eşitlik, adalet ve meslek alanlarının korunması mücadelesinde bir gün bile gözünü kırpmadı.

1954 yılından bugüne kadar ülkemiz sayısız siyasal ve toplumsal dönüşümden geçerken, Odamız 27 Başbakan, 10 Cumhurbaşkanı, parlamenter sistemde 65 Hükümet ve başkanlık sistemini gördü. Gördü geçirdi; ilkelerinden asla taviz vermedi, mühendislik hizmetlerinin kamu yararına sunulması için mücadelesini hiç terk etmedi. Demokrasiden ve barıştan yana tutum almaktan, genel toplum yararını ve emekçi halkımızın haklarını savunmaktan bir gün bile geri adım atmadı.

71 yıllık köklü tarihimiz, örgütlü gücümüzün, toplumsal dayanışmanın ve eleştirel-bilimsel aklın ne denli önemli olduğunun kanıtıdır. Bu mirası inşa eden ve sahiplenilen her bir üyemize gönülden teşekkür ediyor, bu yürüyüşte anıları ile yolumuzu aydınlatan tüm değerlerimizi saygıyla ve özlemle anıyoruz.

Bugün, geride bırakılan 71 yıllık bu yolculuğu onurla anarken, geleceğe olan inancımızı ve kararlılığımızı da bir kez daha ilan etmek istiyoruz: bilimi ve teknolojiyi insanlık, doğa ve halk yararına sunma ve önümüzü bilimle aydınlatma yolculuğumuzda nice 71 yıllara!

71. Kuruluş Yıl Dönümümüz Kutlu Olsun!

Elektrik Mühendisleri Odası
49. Dönem Yönetim Kurulu
26 Aralık 2025

YURDUMUN MUTLU GÜNLERİ, MUTLAK GELEN GÜNDEDİR!

2025 bambaşka bir yıl oldu demiyoruz.

Bu yıl da halka pahalılık ve yoksulluk dayatan enerji politikaları karşısında mücadelemizi sürdürdük. Can güvenliğinin ticari kaygıların önüne geçmesi için her platformda mücadele ettik. Emeklerinin karşılığını almaları için, meslektaşlarımızın haklarını sonuna kadar savunduk. Teknolojinin ve bilimin toplum yararına kullanılması için öncülük etmeye çalıştık; eğitimlerimize katılan binlerce meslektaşımızın bilgilerini güncelledik, onlarca sempozyum ve etkinlik yaptık, akademiyle bağlarımızı güçlendirdik.

2026 bambaşka bir yıl olacak demiyoruz; biliyoruz ki yeni yıl, yeni zorluklarla geliyor.

Örgütlü gücümüzle, bilimin ışığında, halkın yanında olmaktan aldığımız güçle her zorluğu göğüsleyeceğiz, inanıyoruz. Odamız bu ülkenin 71 yıllık birikimidir, bilimidir, vicdanıdır. Vergileriyle okuduğumuz hal-kıymıza borcumuzu ödemeye, bu sorumlulukla doğru bildiğimiz yolda yürümeye devam edeceğiz.

Bilimin, adaletin ve dayanışmanın kazanacağı günler dileğiyle, mutlu yıllar!

Elektrik Mühendisleri Odası
49. Dönem Yönetim Kurulu
31 Aralık 2025

6 Şubat Depremlerinin Üçüncü Yılında BİLİMSEL, KAMUSAL PLANLAMA TALEBİMİZ DEVAM EDİYOR

6 Şubat 2023 tarihinde Kahramanmaraş merkezli olarak yaşanan ve 11 ilimizi derinden etkileyen depremlerin üzerinden tam üç yıl geçti. Resmi açıklamalara göre 53 bin 537 yurttaşımızı kaybettiğimiz, yüz binlerce insanımızın yaralandığı, milyonlarca insanın hayatının kökten değiştiği bu felaket, ülkemiz tarihinin en büyük afetlerinden biri olarak hafızalarımıza kazınmıştır.

Depremden kısa süre sonra en yetkili ağızlardan afet bölgesinde 650 bin kalıcı konut yapılacağı vaat edilmiştir. Bugün itibarıyla aradan 3 yıl geçtikten sonra teslim edilen konut sayısı 455 bin olarak ilan edilmiştir. Daha da önemlisi, teslim edilen birçok konutun altyapı eksikliklerinin bulunduğu, elektrik, su ve kanalizasyon sistemlerinin yetersiz kaldığı, depremezelerin şikâyetleri arasında yer almaktadır.

Aynı şekilde deprem bölgesindeki elektrik altyapısının yenilenmesi, şebekelerin güçlendirilmesi ve hatların deprem güvenliğine uygunluğunun kontrollerinin yapılması konusunda somut adımlar atılmamıştır. Depreme dayanıklı, sürdürülebilir, güvenli enerji altyapısı için gerekli mühendislik çalışmaları ihmal edilmiştir.

Depremzede yurttaşlarımızın önemli bir kısmı hâlâ konteyner kentlerde, çadırlarda veya güvensiz yapılarda yaşamını sürdürmektedir. Kira yardımları kesilmiş, geçim kaynakları tükenmiş, psikolojik destek hizmetleri yetersiz kalmıştır.

İnsanlarımız belirsizliğe, geleceksizliğe, yoksulluğa ve çaresizliğe terk edilmiştir. Ne yazık ki aradan geçen onca zamana rağmen deprem bölgesi, çözüme kavuşmak şöyle dursun, kendi çaresizliğine terk edilmiştir.

Daha fazla vakit kaybetmeden insanlarımızı bu çaresizlik döngüsünden çıkarabilmek için bir an önce bilimsel ve katılımcı adımlar atılmalıdır. Deprem sonrası oluşturulan acil yardım mekanizmalarının yerini, uzun vadeli planlama ve iyileştirme ile kamusal çözümler almalıdır. Yeniden yapılanma süreçlerinde üniversiteler, meslek odaları ve yerel idarelerin katılımıyla bilimsel planlama yapılmalıdır.

Bu çerçevede artık vakit geçirmeden deprem bölgelerinin planlı ve kamusal bir anlayışla yeniden inşası tamamlanmalı ve bir deprem ülkesi olan ülkemizin her noktasında aşağıdaki temel adımların atılması sağlanmalıdır.

- Enerji santrallerinin, enerji iletim ve dağıtım hatlarının deprem ve diğer afetlere dayanıklı olduklarının teyidi gerekmektedir.
- Her ilde afet esnasında devreye alınabilecek yeterli sayıda mobil jeneratör ve mobil trafo merkezlerinin envanterde olması garanti altına alınmalıdır.
- Hastaneler ve kamu binaları başta olmak üzere tüm binalarda elektrik tesisatlarının sismik dayanımlı

bir şekilde montajı şart koşulmalıdır.

iv) Pek çok afet beraberinde yangın riskini de barındırmaktadır. Binaların yangından korunması hakkında yönetmelik kapsamında gerekli revizyonlar yapılarak tesisatlar uluslararası standartlara uyumlu hale getirilmeli ve bu sistemlerin periyodik denetimleri kamusal bir program çerçevesinde yasal bir mevzuata bağlanmalıdır.

v) Devlet daireleri, hastaneler, su tedarik ve kanalizasyon sistemleri, havaalanları, haberleşme ve meteoroloji istasyonları vb. yapılar için jeneratör başta olmak üzere ikincil bir enerji tedarik sistemleri zorunlu kılınmalı ve periyodik kontrolleri kamu denetimi kapsamında gerçekleştirilmelidir.

vi) Kent içi elektrik dağıtım sistemleri, bina dışlarında, toplanma alanlarında, kent meydanlarında acil durumda devreye alınabilecek ve aydınlatma vs. hizmetlerinin devamlılığını sağlayacak ikincil bir tesisat şartıyla güçlendirilmelidir.

vii) Hem kentleri besleyen iletim şebekesinde hem de şehir içi dağıtım şebekelerinde bir hatta yaşanabilecek arıza esnasında, diğer hattan kontrollü bir şekilde enerji verilmesini mümkün kılacak ring sisteminin oluşturulması mümkün olan her noktada zorlanmalıdır.

viii) Özellikle ve kamu hizmetleri açısından önemli merkezlerin veri güvenliğinin sağlanabilmesi için fiziki mimarisi hem de veri mimarisi açısından gerekli önlemler alınmalı ve veri merkezleri yedekli bir şekilde inşa edilmelidir.

ix) Afet esnasında iletişim yedekliliğinin sağlanabilmesi için acil durumlarda kullanılabilecek ikincil bir iletişim ağı kurulmalıdır. Özelleştirme politikaları nedeniyle kurumsal yapıları bozulmuş olmakla birlikte köklü kamu kurumlarında acil durumda seferber edilebilecek telsiz vb. altyapılar hâlihazırda mevcuttur.

x) Afet durumunda uygulanacak alarm seviyeleri tespit edilmeli ve buna uygun bir şekilde oluşturulacak haberleşme hiyerarşileri çerçevesinde haberleşme trafiği yönetilmelidir. Yine buna paralel olarak normal zamanlarda maliyeti nedeniyle aktif olmayabilecek ancak afet esnasında devreye girebilecek ek bant genişliği altyapısı oluşturulmalıdır.

6 Şubat depremlerinde yitirdiğimiz yurttaşlarımızı saygıyla anıyor, yakınlarına bir kez daha başsağlığı diliyoruz. Yaşanan acıların bir daha tekrar etmemesi için meslek odalarının sesine kulak verilmesi gerektiğini, bilimsel kamusal planlama talebimizi kararlılıkla dile getirmeye devam edeceğimizi kamuoyuna duyuruyoruz.

Elektrik Mühendisleri Odası
49. Dönem Yönetim Kurulu
6 Şubat 2026

Savaşa, Şiddete, Gericiliğe, Ayrımcılığa, Eşitsizliğe Karşı

KADINLAR SUSMUYOR, SUSMAYACAK!

Bölgemizde patlak veren savaş, ülkemizde büyüyen gerici baskılar, önlen(e)meyen kadın cinayetleri ve derinleşen kadın yoksulluğu... Mücadele biz kadınlar için bir tercih değil bir var olma biçimidir. Biz de isterdik 8 Mart`larda ferah nefesler almayı, kutlama mesajları yayınlamayı ancak bu yıl da 8 Mart`ta üzerimize düşen mücadeleyi omuzlamak, sesimizi yükseltmek, kız kardeşlerimizin elini sıkı sıkı tutmaktır; bir kişi bile eksilmediğimiz 8 Mart`ların umuduna sıkı sıkı sarılmaktır.

SAVAŞ ATAERKİNİN EN KABA YÜZÜDÜR

2026 yılına girerken bölgemiz yeni bir savaş sarmalının içine sürüklenmiştir. İran'da patlak veren ağır çatışmalar, sadece ABD ve İsrail saldırganlığının geldiği noktada coğrafi bir kriz değil; kadınların, çocukların ve güvensiz kesimlerin üzerine çöken yeni bir felakettir. Tarihin her döneminde savaşların birincil kurbanları kadınlar olmuştur: katledilme, yerinden edilme, cinsel şiddet, ekonomik çöküş ve bakım yükünün tamamen kadınların sırtına binmesi savaşın en somut faturasıdır.

Filistin'den Ukrayna'ya, İran'dan Sudan'a uzanan savaş coğrafyalarında kadınların savaş koşullarında nasıl hedef alındığını, çığlıklarının nasıl susturulmaya çalışıldığını biliyoruz. Biz de bu çığlığa sesimizi katıyor, bölgemizdeki savaşın derhal sona ermesini; sivililerin, özellikle de kadınların ve çocukların korunmasını talep ediyoruz. Savaş bir erkek projesidir; bedeli ise her zaman kadınlara ödetilmektedir. Bu gerçekle yüzleşmeden ne gerçek bir barış ne de gerçek bir eşitlik mümkündür.

Dünyada feminist hareket bugün her zamankinden daha yakıcı ve daha kapsamlı bir mücadele içerisinde. İspanya ve Latin Amerika'daki kitlesel feminist grevlerden, İran'daki "Jin, Jiyan, Azadi" (Kadın, Yaşam, Özgürlük) direnişine, Arjantin'deki Ni Una Menos (Bir Kişi Bile Eksilmeyeceğiz) hareketine kadar uzanan bu dalga; kapitalizmin, savaşların, ataerkilliğin ve gericiliğin ortaklaşa örüldüğünü ve bu küresel ablukaya yalnızca uluslararası dayanışmayla karşı konulabileceğini göstermektedir.

Ataerki ile yoğurulan bir diğer küresel kuşatma da teknoloji sektöründe ve mühendislik alanlarında belirgin bir biçimde hissedilmektedir. Yapay zekâ etiği, veri mahremiyeti, algoritma cinsiyetçiliği ve dijital emek sömürüsü gibi konularda kadın mühendisler ve araştırmacılar, hem disiplinlerinde hem de sokaklarda seslerini yükseltmekte, hem alanları dizayn eden ve eşitsiz kılan erkek aklı ile mücadele etmektedir.

Uluslararası veriler, kadınların iş yaşamında maruz kaldığı eşitsizliğin de münferit değil yapısal bir sorun olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Türkiye'de de bu yapıyı değiştirmeye yönelik somut adımlar atılmalı, ILO 190 Sözleşmesi onaylanmalı, eşit işe eşit ücret ilkesi hayata geçirilmeli, kreş hakkı evrensel bir güvenceye dönüştürülmeli ve sendikal örgütlenme özgürlüğü önündeki her engel kaldırılmalıdır. Kadınların ve LGBTİ+ bireylerin çalışma yaşamına eşit ve güvenceli bir biçimde katılabilmesi bir lütuf değil bir yükümlülüktür.

KADIN DÜŞMANI POLİTİKALAR YETMEDİ Mİ?

Ülkemizde siyasal iktidar, yıllardır sürdürdüğü cinsiyetçi politikalarla kadınları kamusal alandan dışlamakta, haklarını birer birer törpülemekte, şiddeti cezasızlıkla örtmektedir. Medeni

Kanun'un hedef alınması, nafaka ve boşanma haklarının tartışmaya açılması, 6284 sayılı yasanın zayıflatılmaya çalışılması bu politikaların birbiriyle bağlantılı adımlarıdır. 11. Yargı Paketi'nde LGBTİ+ bireyleri ve kadınları hedef alan maddelere duyulan toplumsal tepki bu saldırıların geri adım atmasını sağlamış, ancak tehdit ortadan kalkmamıştır.

"Aile Yılı" projesi altında şekillendirilen politikalar kadınları yeniden ataerki ile kurumunun duvarları arasına hapsedmeyi ve bu dönüşümü topluma doğal ve kaçınılmaz bir gerçeklik olarak sunmayı hedeflemiştir. Dinci gerici referanslarla meşrulaştırılan her düzenlemenin ve her söylemin doğrudan hedefinde kadınların hakları ve bedenleri yer almaktadır. Bizler bu karanlık kuşatmanın hedefindeki kadınlar olarak laikliği soyut bir ideolojik tartışma olarak değil, kadınların okuma, çalışma, boşanma, miras, siyaset ve kişilik haklarını koruyan yegâne güvence olarak görüyoruz. Laik, eşit, demokratik ve özgür bir ülke talebinden ve kazanılmış haklarımızdan asla geri adım atmayacağız!

Türkiye Kadın Dernekleri Federasyonu'nun çalışmasına göre 2025 yılında en az 391 kadın erkekler tarafından katledilmiştir. Bu vakaların 297'si kadın cinayeti, 94'ü ise şüpheli ölüm olarak kaydedilmiştir. Cinayetlerin faillerine bakıldığında, kadınların 137'sinin aile içindeki erkekler tarafından öldürüldüğü görülmektedir. Kadınların %64,7'si evlerinde katledilmiştir. Her geçen yıl bu rakamlar artmakta, failer yargılanmamakta ya da sembolik cezalarla serbest kalmaktadır. İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararı bu tabloyu daha da kötüleştirilmiş; faillerle dayanışır nitelikte söylem ve uygulamalar sistematik bir hal almıştır.

İşte bu tablodan hareketle TMMOB 9. Kadın Kurultayı'nda da dile getirdiğimiz taleplerimizde ısrarcıyız:

- Kadına yönelik şiddetin her biçimine karşı sıfır tolerans istiyoruz; çünkü bir günde öldürülen altı kadın hiçbir istatistiğe sığmaz, her gün sırtlanmak zorunda kaldığımız tabutların hiçbir gazete sayfasına sığmadığı gibi.
- İstanbul Sözleşmesi'ne geri dönülmesini ve bu kez gerçekten uygulanmasını talep ediyoruz; bu bir rica değil, bedelini canlarımızla ödediğimiz bir taleptir.
- 6284 sayılı yasanın budanmasına yönelik her girişimin karşındayız, Medeni Kanun'a dokundurmayacağız.
- Dinci gerici saldırılara karşı laikliği, eşit yurttaşlık ilkesini, kadınların ve LGBTİ+ bireylerin bedenlerine, yaşamlarına dair tüm özgürlükleri sonuna kadar savunacağız.
- Meslek alanlarımızda eşit temsil, güvenceli çalışma ve tacizden arındırılmış iş yerleri istiyoruz; lütuf beklemiyor, hakkımız olanı istiyoruz.
- ILO 190'ın onaylanmasını, eşit işe eşit ücreti, kreş ve sığınma evi hakkını yıllardır söylüyoruz, duyulana kadar da söylemeye devam edeceğiz.

Yaşamlarımıza, emeğimize ve geleceğimize sahip çıkmaktan vazgeçmeyeceğiz!

Elektrik Mühendisleri Odası
49. Dönem Kadın Komisyonu / 6 Mart 2026

SAVAŞSIZ VE NÜKLEERSİZ BİR GELECEK EMPERYALİZM İLE MÜMKÜN DEĞİL!

Bir savaşta önce gerçekler ölür sözü doğrulanırcasına, son haftalarda Ortadoğu`da yaşanan füze-yoğun çatışmalı süreç nasıl bir mayın tarlasında dolaşıldığını net olarak göstermektedir. ABD`nin vahşi kapitalist yöntemleri ile emperyal hırslarının yarattığı yalan rüzgarları dün Venezuella`daydı bugün ise Ortadoğu`da esmektedir, yarın nerede esecek bilinmiyor. Molla rejimini gerekçe göstererek açık açık ve hiç saklamadan bir rejim değişikliği isteyen ABD`nin sınır tanımayan emperyal hırslarına kurban edilen Ortadoğu coğrafyası, binlerce kilometre öteden sözüm ona tehlike gördüğü bir ülkeye fütursuzca saldırmıştır. Tedavi olmak dururken ölümü gösterip sıtmaya razı etmek anlamına gelen bu saldırganlığa karşı verilen tepkiler ise İspanya dışında yok denecek kadar azdır.

Dünya kamuoyu, emperyalizmin ve iş birlikçilerinin savaş hayranlığı kadar atom bombası ve nükleer santral hayranlığına da aşina. İlk denemelerin ve hemen akabinde atom bombası atılmasının gerçekleştiği 1945 yılından sonra hep gündemde tutulan nükleer santral konusu, nükleer silahlanma çılgınlığına, nükleer santral facialarına rağmen bitmek bilmeyen bir histeri ile hala dayatılmaktadır. İlk önce 1979 yılında ABD`de yaşanan Three Miles Island kazası, sonrasında 1986 Çernobil felaketi ve 11 Mart 2011 tarihinde yaşanan Fukushima faciası nükleer lobileri durdurmaya yetmemiştir.

NÜKLEER KARŞITLARI HAKLI ÇIKTI, GÜVENLİ NÜKLEER TESİS YOK!

Bütün nükleer kazalardan sonra nükleer karşıtlarının bıkmadan usanmadan nükleerin çıkar yol olmadığını söylemesine karşı lobiler ağır basmış ve nükleer santrallar zorunluluk gibi gösterilmeye devam edilmiştir. Three Miles Island, Çernobil ve Fukushima dışında onlarca irili ufaklı raporlanan

veya saklanan kazalar da yaşanmasına karşın kamuoyu doğru ve zamanında bilgilendirilmemiştir. Nükleer santralların kaza riski dışında atık sorununun çözülmemiş olması, dışa bağımlılık yaratması, uzun inşaat süreleri, çok yüksek kurulum maliyeti, enerji maliyetini yükseltmesi, çatışmalı zamanlarda saldırı hedefi olması gibi ciddi ve önlenemez riskleri bulunmaktadır.

Nükleer Karşıtı Platform olarak Fukushima kazasının 15. Yılında bir kez daha nükleer maceradan vazgeçilmesini, tehlikesiz ve

temiz enerji kaynaklarına ağırlık verilmesini, ÇED raporlarındaki bilimsel verilerin ve değerlendirmelerin göz ardı edilmemesini, yöre halklarının tepkilerine kulak verilmesini ısrarla dile getiriyoruz. Tekrar hatırlatmak isteriz ki, bu dünya çocuklarımıza bırakacağımız bir miras değil onlardan emanet aldığımız bir dünyadır, emanete özenle sahip çıkılmalıdır.

**NÜKLEERSİZ BİR GELECEK!
NÜKLEERE İNAT, YAŞASIN HAYAT**

NÜKLEER KARŞITI PLATFORM
11.03.2026

NÜKLEER ALARM ZİLLERİ ÇALIYOR! TÜM DÜNYAYI NÜKLEER KUMARA SON VERMEYE ÇAĞIRIYORUZ!

Rusya-Ukrayna Savaşı kapsamında Zaporijya Nükleer Santrali'ne yönelik tehditler sürerken, 2 Mart ve 21 Mart 2026 tarihlerinde İsrail ve ABD tarafından İran'daki Natanz Nükleer Tesisi'nin yakınına saldırılar gerçekleştirilmiştir. Bu saldırılardan saatler sonra İran, İsrail'in nükleer silah geliştirmesinde de rolü olan nükleer tesislerinin bulunduğu Dimona kentini, balistik füzelerle hedef aldı. Bu durum, nükleer tesislerin küresel ölçekte ne denli büyük bir tehdit haline geldiğini bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Yaşanan bu gelişmeler, nükleer santraller ve ilgili tesislerin savaş koşullarında tüm insanlık için yıkıcı sonuçlar doğurabilecek hedefler haline geldiğini açıkça ortaya koymaktadır.

NÜKLEER TESİSLER: GÜVENLİK DEĞİL, RİSK ÜRETİR!

Nükleer tesisler "enerji güvenliği" söylemleriyle meşrulaştırılmaya çalışılsa da çatışma koşullarında doğrudan askeri hedeflere dönüşmektedir. Zaporijya, Natanz ve Dimona örnekleri göstermiştir ki; en gelişmiş savunma sistemleri dahi bu tesisleri korumaya yetmemektedir.

Bir nükleer tesise yönelik herhangi bir saldırı, yalnızca hedef ülkeyi değil; rüzgâr, su ve ekosistemler aracılığıyla tüm bölgeyi etkileyebilecek sınırlar ötesi bir felaket riskini beraberinde getirir. Bu durum, nükleer enerjiyi bir ulusal mesele olmaktan çıkarıp küresel bir tehdit haline getirmektedir.

Aynı zamanda bu tür saldırılar, halklar üzerinde büyük bir korku ve panik yaratmakta; ekonomik ve sosyal yaşamı derinden sarsmaktadır.

NÜKLEER TEKNOLOJİ ESKİMİŞ VE TEHLİKELİDİR!

Yüzyılın koşullarında geliştirilen nükleer teknoloji, günümüzün çok katmanlı ve asimetrik tehdit ortamında artık savunulamaz hale gelmiştir. Merkezi ve yüksek riskli yapıları nedeniyle nükleer santraller, Fukushima'da olduğu gibi deprem, tasarım ve insan hatalarının yanı sıra bir askeri-siber saldırıyla geniş coğrafyaları yaşanamaz hale getirme potansiyeline sahiptir.

Natanz ve Dimona'da yaşananlar açıkça göstermektedir ki gerek elektrik enerjisi elde etmek amacıyla kurulan nükleer santraller, gerekse savaş teknolojisi amaçlı kurulan nükleer tesisler savaşta hedef ve "kendi kendini imha mekanizması" yaratmak anlamına gelmektedir.

SONUÇ VE ÇAĞRI:

Yaşanan bu gelişmeler, nükleer tesislerin daha iyi korunmasına yönelik tartışmaların ötesine geçilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Sorun, güvenlik açığı değil; bizzat bu tesislerin varlığıdır.

Gerçek güvenlik; enerji ve silah üretimi için kullanılan nükleer tesisleri güçlendirmekle değil, onları tamamen ortadan kaldırmakla mümkündür.

Bu nedenle;

*Nükleer santrallerle elektrik enerjisi üretiminden,

*Nükleer yakıt zenginleştirme faaliyetlerinden,

*Nükleer silah üretimi ile ilgili tesislerden, dünya genelinde vazgeçilmesi zorunludur.

Dünya halklarını; nükleer risklere karşı seslerini yükseltmeye, devletler üzerinde baskı kurmaya ve nükleer endüstri ile onun ekonomik çıkar ağlarına karşı mücadele etmeye çağırıyoruz.

DÜNYA; NÜKLEER SİLAHLARDAN VE NÜKLEER SANTRALLARDAN ARINDIRILMALIDIR!

NÜKLEER KARŞITI PLATFORM

30.03.2026

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası Hasan Balıkçı Onur Ödülü BU YIL PROF. DR. AZİZ KONUKMAN'IN

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) Yönetim Kuruluna 31.07.2010 tarihinde kabul edilerek yürürlüğe giren Hasan Balıkçı Onur Ödülü 2026 yılında Prof. Dr. Aziz Konukman'a takdim edilecektir.

Türkiye'nin içinden geçtiği bu ağır günlerde; gazetecilerin susturulduğu, hakikatin iftiraya yenik düştüğü, yargının araçsallaştırıldığı, diplomaların yok sayıldığı, işçilerin haklarına el konulduğu, öğrencilerin gözaltına alındığı, kadınların katledildiği, çocukların soldurulduğu bu karanlık iklimde; direnmenin, yazmanın, konuşmanın, bilim üretmenin, bilgiyi halkın hizmetine sunmanın karşılığı ödül değil bedeldir. Bu topraklarda susmayı reddederek var olmaya devam etmek, bu bedeli her an ödemeyi göze almak demektir.

Haber yaptığı için haber olan gazeteciler, ders verebilmek için yüzlerce gündür kübbeleri ile nöbet tutan akademisyenler, soruşturmalara boğuşan öğrenciler, savunma hakkını savunmak zorunda kalan avukatlar, gasp edilen haklarını kurtarmak için kavga veren işçiler, sağlık hakkı için mücadele ederken canından olan hekimler, “boşuna mı okuduk” diye haykıran mühendisler, mimarlar, hayatta kalmak için her gün direnmek zorunda kalan emekçiler, KHK'larla, kayyumlarla hayatları paramparça edilenler, toprağına, suyunu, ağacına, doğasına dişi ile tırnağı ile sahip çıkanlar ve adı belki hiç anılmayacak ama onuru ile yaşamaya devam eden hayatlar... Hepsi Hasan Balıkçı'nın rüşveti reddettiği o anın, sürgüne gönderildiği o yolun, kiralık kurşunlara direnen o duruşunun bir başka tezahürüdür. EMO, iki yılda bir verdiği Hasan Balıkçı Onur Ödülü ile o an'a, o yol'a, o duruş'a sahip çıkmaktadır.

Seçici Kurul, adayları yalnızca biyografileri ya da akademik unvanları ile değil, TMMOB ve EMO'nun etik, ahlak ve mesleki davranış ilkeleri çerçevesinde değerlendirmekte; yaşamın her alanında insani ve etik değerlere bağlılık, kamu yararını önceleme, mesleğe ve topluma karşı sorumluluk, örgütsel dayanışmaya katkı tüm bu değerlendirmenin temel eksenini oluşturmaktadır.

Prof. Dr. Aziz Konukman akademik yolculuğuna ODTÜ İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde başlamış, 1978'de mezun olmuş; hem ODTÜ'den hem de Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi İktisat Bölümü'nden yüksek lisans derecelerini almıştır. Doktorasını 1995 yılında Gazi Üniversitesi'nde ta-

mamlamış; 2002'de doçent, 2007'de profesör olmuştur. Devlet Yatırım Bankası ve Türkiye İhracat Kredi Bankası'nda araştırma uzmanlığı ve yöneticilik yapmış; İller Bankası Yönetim Kurulu'nda görev almıştır. 2003-2008 yılları arasında Türk-İş Genel Merkezi'nde Araştırma Müdürü olarak çalışmıştır. Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'ndeki öğretim üyeliği görevinin ardından emekli olmuştur.

Konukman, kürsüsünü hiçbir zaman fildişi kuleye dönüştürmemiş, bilimsel üretimini sokaklara, fabrikalara, sendika salonlarına, iktidar baskısı altında nefes almaya çalışan gazetelere taşımıştır. Neoliberal ekonomi politikalarının emek üzerindeki tahribatını, büyüme modellerinin toplumsal bedelini, gelir eşitsizliğinin yapısal kökenlerini yılmadan, yorulmadan, taviz vermeden anlatmıştır. BirGün'deki yazıları ile işçi sınıfının yanında durmuş; kamu yararını akademik üretiminin pusulası haline getirmiştir. TMMOB ve bağlı odalarının meslek örgütü sorumluluğu ile ürettiği kamusal politikalarının emektarı, omuz vereni, yol açanı olmuştur.

Aziz Hoca'ya armağan edilen ve Türkiye'nin önde gelen pek çok iktisatçısının kaleminden çıkan “Türkiye Ekonomisinin Serencamı” başlıklı kitap, onun iktisat dünyasındaki saygınlığının ve halk için bilim anlayışının ne kadar derin izler bıraktığının da bir belgesidir.

Hasan Balıkçı Onur Ödülü yaşamın her alanında insani ve etik değerleri kişiliğinin ayrılmaz bir parçası hâline getirmiş, sahip olduğu bilgi, birikim ve mesleki-toplumsal deneyimin tamamını kamu çıkarları uğruna kullanmayı ahlaki bir zorunluluk olarak benimsemiş, mesleğine ve topluma karşı üstlendiği sorumlulukların gereğini yerine getirirken mesleki saygınlığını korumak için kendini durmaksızın geliştirmiş ve mesleki ile demokratik hakların ancak örgütlü dayanışmayla savunulabileceğinin bilincinde olarak örgütsel gelişime omuz vermiş kişilere layık görülmektedir. Bu ilkelerden hareketle EMO Hasan Balıkçı Onur Ödülü, 10 Nisan 2026 Cuma günü EMO 50. Olağan Genel Kurulu açılışında Prof. Dr. Aziz Konukman'a takdim edilecektir.

Elektrik Mühendisleri Odası
49. Dönem Yönetim Kurulu
31 Mart 2026